

BIULETYN INFORMACYJNY
BRACCTWO KAPŁAŃSKIE ŚW. PIUSA X
Przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP
w Gdyni
Porządek nabożeństw
Marzec
A.D. 2019

O konieczności i celach Wielkiego Postu

Drodzy Wierni, w miesiącu marcu zaczyna się się okres Wielkiego Postu, okres przygotowania do najważniejszych świąt w roku liturgicznym, mianowicie do Wielkiego Tygodnia oraz Wielkanocy. Okres ten ma charakter pokuty, która wyrażana jest brakiem kwiatów na ołtarzu, brakiem radosnego *Gloria in excelsis*, również radosne *Alleluja* znika z Mszy i brewiarza. Kapłani przywdziewają fioletowe szaty liturgiczne. To wszystko, jak sama nazwa tego okresu wskazuje, kojarzy się nam nieprzyjemnie, wymaga pewnych wyrzeczeń i ofiar, które powinniśmy podjąć. Wiemy, że należy podejmować pewne praktyki pokutne. Natomiast mniej już dla nas jasna okazuje się często motywacja i cel owych praktyk. Wiadomo, że warto, a nawet należy coś zrobić. Pytanie tylko, po co? Niektórzy czynią to, aby udowodnić sobie i innym, że jednak stać ich na odrobinę heroizmu.

Pewna anegdota pokazuje bardzo dobrze zjawisko niezrozumienia celu Wielkiego Postu. Pewnego dnia ojciec próbował zachęcić swoje dzieci, aby zamiast rezygnacji ze słodyczy w Wielkim Poście, stawily czoła jakiemuś

poważniejszemu wyzwaniu. Jeden z synów oznajmił, że nie będzie się bił z rodzeństwem. W połowie postnego okresu tato zapytał go, jak sobie radzi z wypełnieniem przyrzeczenia. „Idzie mi nieźle – odpowiedział chłopiec – ale wiesz co Tato, nie mogę się już doczekać Wielkanocy”.

Ta anegdota ukazuje pewne nieporozumienie związane czasami z naszymi wielkopostnymi wysiłkami. Obok nieprzyjemnej konieczności odmówienia sobie tego, co lubimy, z góry zakładamy, że to tylko tymczasowe zabiegi. Pragniemy wytrzymać w rezygnacji do Wielkanocy, a później znowu wrócić do starego życia. Takie wyrzeczenia rozmaicie nam wychodzą. Jeśli walecznie trwamy, zwalczając zakusy, czujemy się dumni i zadowoleni z siebie. Ale jeśli pomimo „silnej woli” ulegamy „pokusie” i nie wypełniamy postanowienia, od razu pojawia się frustracja i zwątpienie. Traktujemy całą sprawę niezwykle ambicjonalnie, bo naszej intencji brak duchowej dojrzałości.

Pojmowanie celu Wielkiego Postu w ten sposób wydaje się ciężarem i czymś niezwykle przykrym. Powoduje dodatkowo, że religię katolicką kojarzy się z czymś wrogim ludzkiej naturze i niezdolnym. Wielu ludzi tak uważa, nie rozumiejąc dlaczego post, dlaczego przekazania i pewne praktyki, są nam potrzebne. Takie błędne, jednostronne pojmowanie pokuty prowadzi do zniechęcenia i zwątpienia. A zwątpienie wynika stąd, że nie rozumiemy czemu mają służyć te wszystkie praktyki pokutne w tym okresie. Wielki Post to nie okres pokazania innym, że potrafimy czegoś sobie odmówić, dla samego faktu odmówienia. To także nie jakiś sport ekstremalny, w którym należy się prześcigać, aby pokazać, jacy to my nie jesteśmy wspaniali i jak wiele sami możemy zrobić.

Na czym więc polega Wielki Post i jaki jest jego cel? Aby móc to zrozumieć, musimy pamiętać o kondycji człowieka. Z jednej strony człowiek otrzymał od Chrystusa Pana możliwość zbawienia, ale z drugiej natura człowieka pozostaje zraniona grzechem pierworodnym i tkwią w niej tego skutki: pewna skłonność do grzechu, łatwość w czynieniu zła... Post ma na celu przeciwdziałać tym skłonnościom. To, co grzech pierworodny w nas zepsuł, post ma z pomocą łaski Bożej, choć w jakimś stopniu, naprawiać. Potrzebujemy przywrócenia harmonii w funkcjonowaniu naszych władz (rozumu, woli, uczuciowości). Wyższe władze duszy powinny panować nad niższymi, a to co w nas duchowe nad pożądliwością ciała.

Inaczej mówiąc Wielki Post polega na walce z naszymi głównymi wadami. Ćwiczenia jakie wykonujemy i postanowienia jakie podejmujemy mają za cel dopomóc nam nasze wady zwyciężać i wzmacniać naszą wolę w pracy nad zdobywaniem cnót. Wzmocnienie woli jest bardzo ważne. Im ona silniejsza, tym łatwiej przychodzi nam wybierać dobro, a unikać zła. Tylko

silna wola jest zdolna okazywać posłuszeństwo rozumowi poznającemu dobro. Bez silnej woli nie sposób nie ulegać pokusom jakie mogą się pojawić.

Warto również pamiętać o ważnej rzeczy, która często jest zapominana, a mianowicie o różnicy między umiarkowaniem a umartwieniem (właściwą pokutą). Umiarkowanie to cnota, która polega na zachowaniu właściwej miary we wszystkim co dobrego robimy i z czego w dobrym celu korzystamy. Powinniśmy ją zawsze praktykować, niezależnie od okresu liturgicznego, chyba że podejmujemy jakieś praktyki pokutne. Umiar więc polega zasadniczo tylko na unikaniu zarówno braku, jak i nadmiaru.

Umartwienie (czyli właściwa pokuta – wyrzeczenie) to również cnota polegająca na rezygnacji z rzeczy dozwolonej i godziwej na pewien czas lub na stałe. Celem jest jednak nie tyle zachowanie równowagi pomiędzy brakiem i nadmiarem, ile wynagrodzenie Bogu za grzechy, bądź uwolnienie się z jakieś wady, wzmocnienie swej woli... Pokuta może polegać na czasowym braku czegoś dobrego (np. post ścisły), albo na jakimś nadmiarze (np. więcej modlitwy niż wymaga Kościół). Z tego wynika jasno, że pokuta to coś zalecanego, ale jednak dobrowolnego (chyba że jest nakazana, jak w środę popielcową). Nie pokutuje ktoś, kto mówi że przestaje kraść, zdradzać żonę lub męża itd., gdyż do tego jest zobowiązany zawsze. Podobnie, nie pokutuje ktoś, kto mówi że w Wielkim Poście nie będzie się upijał. Choć to dobre postanowienia, ale nie wyczerpują znamion pokuty, gdyż do wierności małżeńskiej czy umiarkowania w jedzeniu i piciu jesteśmy zobowiązani zawsze.

Inaczej mówiąc, umartwienie (pokuta, post) ma za cel odmówienie sobie rzeczy dozwolonej i dobrej, aby zadośćuczynić Bogu, wzmocnić swą wolę i osłabić swe wady, umocnić cnoty. Wyrzeczenia mają wprowadzić ład i harmonię w nasze pragnienia i używanie dóbr; mają przywrócić porządek zburzony przez grzech pierworodny, którego skutki (osobiste grzechy i nabyte złe skłonności) nosimy w sobie.

Taki jest cel Wielkiego Postu, widzimy że jest to coś pozytywnego, mianowicie uzyskanie większego panowania nad sobą, czyli prawdziwej wolności. Zbawiciel w Ewangelii według św. Jana mówi: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu”. Święty Paweł mówi również o tym w *Liście do Rzymian*: „Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komuś dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości?”. Tak więc gdy ulegamy nieuporządkowanym podszeptom naszej natury, stajemy się niewolnikami naszych grzesznych skłonności. Nie potrafimy im powiedzieć: „nie!”. Praktyki wielkopostne mają za cel, uwolnić

nas z tej niewoli, z tej uległości naszym wadom i słabościom, przywrócić słuszny porządek, uczynić nas panami samych siebie.

W zależności od konkretnych praktyk, jakie podejmujemy spróbujmy przywrócić harmonie w konkretnej dziedzinie naszego życia. Głównymi praktykami, ćwiczeniami Wielkiego Postu są: post, modlitwa i jałmużna. Do tych najważniejszych ćwiczeń Wielkiego Postu możemy sprowadzić wszystkie indywidualne wyrzeczenia i ofiary jakie podejmujemy. W tych trzech praktykach zawarte są pozostałe.

Drodzy Wierni, podejmijmy dobre postanowienia na ten okres, postanowienia, które spowodują naszą poprawę i będą owocowały długo po zakończeniu postu

Z błogosławieństwem kapłańskim,
ks. Krzysztof Gołębiowski

* * *

AKTUALNOŚCI

Rekolekcje Wielkopostne.

Rekolekcji Wielkopostne w Gdyni odbędą się 16 i 17 marca. Rekolekcje pod tematem: „Aby wszystko odnowić w Chrystusie” wygłosi ks. Szymon Bańka. Dokładny plan dostępny będzie w gablocie.

* * *

Spotkanie Krucjaty Eucharystycznej dzieci i konferencja duchowa

W niedzielę **24 marca** odbędzie się kolejne spotkanie Krucjaty Eucharystycznej dzieci. Po niedzielnej sumie i katechezach w grupach, dzieci zjedzą wspólnie obiad po czym wysłuchają wykładu kapłana. Następnie razem spędzą wolny czas. Rodzice proszeni są o zgłoszenie obecności dzieci kapłanowi, by mógł zaplanować przygotowanie odpowiedniej ilości posiłków.

* * *

Kryzys w Kościele okiem wytrawnego teologa

W ostatnich miesiącach znowu dotarło do nas wiele informacji uświadamiających wagę wiedzy o kryzysie w Kościele. Należy jednak zgłębiać te kwestie pod przewodnictwem doświadczonych i uczonych teologów, a nie samemu czy też w towarzystwie jakichś teologicznych dyletantów. Mamy w języku polskim wspaniałą publikację zajmująca się tym tematem. Jest nią praca ks. Mateusza Gaudrona FSSPX pt. *Katechizm o kryzysie w Kościele*. Od czasów napisania tej książki niestety kryzys się pogłębił, ale mechanizm i przyczyny kryzysu pozostają te same. Kryzys wiary powoduje kryzys moralności. Oto kolejny fragment z książki ks. Gaudrona:

„Czy ten kryzys jest kryzysem wiary?”

Bez wątpienia wiara chrześcijańska stopniowo zanika. W podstawowe prawdy chrześcijańskie, jak wiara w Boga, Bóstwo Jezusa Chrystusa, niebo, czyściec i piekło wierzy się coraz mniej. Szczególnie przy tym niepokoi, że te artykuły wiary są zaprzeczane nawet przez tych, którzy chcą być katolikami i regularnie uczęszczają do kościoła.

Kilka liczb powinno tę opinię uzasadnić. Według ankiety pisma „Spiegel”⁵ z 1992 r. w Niemczech Zachodnich tylko 56% osób wierzyło w istnienie Boga, 38% w Jego wszechmoc, 30% w grzech pierworodny, 29% w Synostwo Boże Jezusa Chrystusa, a 24% w istnienie piekła.

Ale także wśród katolików sytuacja jest katastrofalna. W podstawowy dogmat rzeczywistego zmartwychwstania Jezusa Chrystusa wierzyło tylko 43% spośród nich. Nawet u osób chodzących co niedziela do kościoła tylko 55% wierzyło w narodzenie się Pana Jezusa z dziewicy i tylko 44% uznawało nieomylnść papieża. Przeciętna u ogółu katolików była oczywiście jeszcze niższa. Tutaj tylko 32% wierzyło w papieską nieomylnść.

Tak oto ukazuje się cały rozmiar kryzysu: nie tylko coraz mniej osób przyznaje się do Kościoła, ale nawet większość z tych, którzy są jeszcze oficjalnymi członkami Kościoła, nie posiada już katolickiej wiary! Kto zaprzecza choćby jednej prawdzie wiary, ten traci całą wiarę, gdyż ona jest całością i musi jako całość zostać uznana. Jeśli więc 68% osób zaprzecza nieomylności papieża, to mniej nawet niż co trzeci katolik posiada jeszcze katolicką wiarę.

Czy ten kryzys jest kryzysem moralnym?”

Z kryzysem wiary ręka w rękę idzie kryzys moralności. Kiedy św. Paweł wzywa chrześcijan, żeby „w pośrodku złego i przewrotnego narodu” przez swe życie świecili „jak światła na świecie” (zob. Flp 2, 15), to o dzisiejszych chrześcijanach coraz bardziej można powiedzieć, że oni swym życiem już nie różnią się od dzieci tego świata – od niewierzących. Ich słaba i powierzchowna wiara nie ma już siły wpływać na ich życie, nie mówiąc już w ogóle o jego kształtowaniu.

Człowiek, osłabiony przez grzech pierworodny, ma zawsze przecież skłonność dać się ponieść własnym popędom i utracić w ten sposób panowanie nad samym sobą. Wiara chrześcijańska, przeciwnie, pokazuje człowiekowi, czego Bóg od niego oczekuje i jak powinien prowadzić swe życie zgodnie z wolą Bożą. Przez wiarę człowiek jest świadom obietnic, których ma prawo się spodziewać, kiedy jest posłuszny Bożym przykazaniom, oraz kar, które Bóg mu wymierzy, jeśli się od Niego odwróci. Wiara i sakramenty dają także siłę do przezwyciężenia złych skłonności i oddania się całkowicie dobru i miłości do Boga. Jeśli tego brakuje i jeśli człowiek już nie wierzy w swe powołanie do moralnej doskonałości i do wiecznego życia w

Bogu, to coraz bardziej oddaje się możliwie nieskrępowanemu używaniu życia doczesnego.

Dokładnie to przeżywamy obecnie. Wierność, czystość, sprawiedliwość, duch ofiary itd. nie są już wśród chrześcijan niepodważalnymi wartościami. Co trzecie małżeństwo rozpada się po pięciu do dziesięciu latach i powszechnie wiadomo, że rozwód i „powtórne małżeństwo” są praktykowane przez coraz większą liczbę katolików. „Herderkorrespondenz” z marca 1984 r. pisała, że w katolickim Tyrolu 88% mieszkańców nie uznaje katolickiej nauki o środkach antykoncepcyjnych, przy czym u osób między 18. a 30. rokiem życia uznawanie nauki Kościoła jest bliskie zeru (1,8 %).”

* * *

KALENDARZ LITURGICZNY na marzec A.D. 2019

- 1 pt. dzień feriałny, 4 kl., *Pierwszy piątek miesiąca ku czci Najśw. Serca Jezusa*
- 2 sob. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny w sobotę, 4 kl., *Pierwsza sobota miesiąca ku czci Niepokalanego Serca N.M.P.*
-
- 3 niedz. Niedziela Pięćdziesiątnicy, 2 kl.**
- 4 pn. Św. Kazimierza, Wyznawcy, 3 kl., wsp. Św. Lucjusza I, Papieża i Męczennika
- 5 wt. dzień feriałny, 4 kl. (Zapusty)
- 6 śr. **Środa Popielcowa, 1 kl.**
- 7 czw. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Tomasza z Akwinu, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl., *Pierwszy czwartek miesiąca ku czci Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najwyższego Kapłana, modlitwa za kapłanów i o powołania kapłańskie*
- 8 pt. dzień feriałny, 3 kl. wsp. św. Jana Bożego, Wyznawcy, 3 kl. (*P.P. W diec. pelplińskiej: Roczn. pośw. Bazyliki kat. w Pelplinie, 1 kl.*)
- 9 sob. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Franciszki Rzymianki, Wdowy, 3 kl.

10 niedz. 1. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 11 pn. dzień feriałny, 3 kl.,

- 12 wt. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Grzegorza Wielkiego, Papieża, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
- 13 śr. Środa Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl.
- 14 czw. dzień ferialny, 3 kl.
- 15 pt. Piątek Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Klemensa Marii Hofbauera (Dworzaka), Wyznawcy
- 16 sob. Sobota Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl.

17 niedz. 2. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 18 pn. dzień ferialny, 3 kl., wsp. Św. Cyryła Jerozolimskiego, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
- 19 wt. **Św. Józefa, Oblubieńca N.M.P., Wyznawcy i Patrona Kościoła Katolickiego, 1 kl.**, wsp. ferii Wielkiego Postu, 3 kl.
- 20 śr. dzień ferialny, 3 kl.
- 21 czw. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Benedykta, Opata, 3 kl.
- 22 pt. dzień ferialny, 3 kl., *(P.P. W diec. pelplińskiej: Św. Katarzyny Wastaneńskiej (Szwedzkiej), Dziewicy, 3 kl.)*
- 23 sob. dzień ferialny, 3 kl.

24 niedz. 3. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 25 pn. **Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie, 1 kl.**
- 26 wt. dzień ferialny, 3 kl.
- 27 śr. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Jana Damasceńskiego, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl.
- 28 czw. dzień ferialny, 3 kl., wsp. św. Jana Kapistrana, Wyznawcy, 3 kl.
- 29 pt. dzień ferialny, 3 kl.
- 30 sob. dzień ferialny, 3 kl.

31 niedz. 4. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

Porządek Mszy św.

Pierwszy piątek miesiąca:

możliwość spowiedzi	17.15
Msza św. śpiewana	18.00
nabożeństwo ku czci Serca Jezusa	18.50

Pierwsza sobota miesiąca:

możliwość spowiedzi	17.15
Msza św. śpiewana	18.00
nabożeństwo pierwszo-sobotnie	18.50

Niedziela:

<i>Różaniec i Godzinki</i>	9.00
możliwość spowiedzi	9.00 – 9.45
Msza św. śpiewana	10.00
po Mszy katecheza	
możliwość spowiedzi	17.30
Msza św.	18.00

Porządek Mszy św. w kościele przeoratomym na kolejne tygodnie podawany będzie w kruchcie kościoła oraz można go znaleźć w internecie:

na stronie gdyńskiego przeoratu: <https://gdynia.fsspx.pl>
na facebooku: <https://www.facebook.com/FSSPXGdynia>

<https://gdynia.fsspx.pl>

<https://www.facebook.com/FSSPXGdynia>